

dosáhl dne 17. ledna 1920 před komisí v Budapešti, tedy jednak po převratě, jednak v cizině.

Stejně nelze nic vyvozovati z té okolnosti, že zákonem z 28. října 1918 č. 11 Sb. byly v platnosti zachovány zák. a nař. dříve na Slov. platné, neboť ani z těchto zákonů neb nařízení, zejména z nař. býv. uher. min. zeměd. č. 76.866/99, kterého se st-l dovolává, nelze vyvozovati, že by i po vzniku samostatného čsl. státu tento stát byl povinen uznávati zkoušku složenou mimo jeho území za zkoušku složenou v tuzemsku. Naopak plyne, jak nss v obdobném případě v příčině zkoušek jiného druhu vyslovil již v nál. Boh. A 2501/23, z povahy věci a zcelého řízení aprobačního a zkušebního vůbec, že pro území státu může míti účinnost jenom zkouška v tuzemsku složená anebo složená sice mimo území státu, avšak státem výslovně za rovnocennou uznaná. (Srovn. též nál. Boh. A 3538/24).

Nss setrvává tudíž také v daném případě na právním názoru vysloveném již opět, tak zejména v nál. Boh. A 4459/25 a 6774/27, že tuzemec nemá právního nároku, aby mu inženýrský diplom, kterého nabyl v cizozemsku, byl v tuzemsku nostrifikován.

Nemá tudíž ani st-l právního nároku na nostrifikaci diplomu lesního inženýra, dosaženého v Budapešti v roce 1920, z čehož plyne, že žal. úřad nemohl zasáhnouti rušivě do nějakého jeho práva subj., zamítl-li jeho žádost o nostrifikaci řečeného diplomu. Nemá-li však st-l vůbec právního nároku na nostrifikaci tu, jest lhostejno, zda žal. úřad udal též důvody, z jakých při zamítnutí vycházel a nelze proto mluvit o vadě řízení, neučinil-li tak.

Na shora uvedeném právním stavu nemění taky nic okolnost stížností dovolávaná, že totiž prý nebyly úřady republiky čsl. v tuzemsku zřízeny komise zkušební ani určeny termíny pro vykonání zkoušek, pokud se týče, že vys. škola zeměd. pro obor lesní v Brně byla zřízena až po té, kdy st-l složil zkoušku lesnickou a dosáhl diplomu lesního inženýra; neboť ani z těchto okolností nelze vyvozovati právní nárok absolventů býv. uher. vys. školy lesnické v Báňské Šťavnici na to, aby čsl. stát uznával pro svoje území za platné zkoušky, které absolventi oné vysoké školy po vzniku čsl. státu mimo jeho území složili.

### Č. 7983.

**Učitelstvo:** I. Ustanovení učitele **zatímním učitelem** při určité škole není odstraněno již tím, že se zruší třída, pro niž byl učitel ustanoven. — II. Učitel takový **zůstává nadále »ustanoveným zatímním učitelem«** s hlediska předpisů čl. X zák. č. 251/22 stran substitučního přídavku.

(Nález ze dne 31. května 1929 č. 11.025/27.)

**Věc:** Stanislav B. v R. proti ministerstvu školství a národní osvěty o substituční přídavek.

**Výrok:** Nař. rozhodnutí se **zrušuje pro nezákonnost**.

**Důvody:** — — — — —



Jest mimo spor, že st-l byl ustanoven za zatímního učitele na určitém místě, t. j. při obecné škole chlapecké v R. Tím byl založen st-lův systemisační vztah k této škole. Tento jeho poměr nebyl zrušen již tím, že zatímní pobočka této školy, pro niž byl ustanoven, byla zrušena, neboť není v zákoně podkladu pro to, že by již tím pomíjelo ex lege další trvání st-lova poměru. K tomu by bylo naopak zapotřebí individuálního správn. aktu úřadu, povolaného k rozvázání, resp. přeměně služ. poměru zatímn. učitele. Podle správních spisů nebyl st-l výslovně zbaven funkce zatímního učitele obecné školy chlapecké v R., zejména mu nebylo doručeno žádné úřední vyřízení o takové přeměně jeho služ. poměru, ba ani vyřízení o tom, že se prozatímní pobočka, na které působil, zrušuje. V opak obsahuje dekret, jímž st-l byl pověřen substitucí na občanské škole v R., výslovně podotčení, že se st-l sprostuje vyučování na místě dosavadním, scil. na místě zatímního učitele obecné školy chlapecké po dobu trvání substituce; tím tedy úřad st-li dal na jevo, že st-li zůstává nadále služební vlastnost zatímního učitele obecné školy chlapecké.

Když tudíž úřad odepřel st-li substituční přídavek za jeho funkci na občanské škole, a to jedině z důvodu, že nebyl učitelem na obecné škole chlapecké ani definitivně ani zatímně ustanoveným (prvý odst. čl. X zák. č. 251/22), spočívá v tom nesprávné právní posouzení služebního poměru st-lova vůči této obecné škole, neboť st-l byl na ní i v době substituce ustanoven za zatímního učitele, nař. rozhodnutí jest z toho důvodu nezákonné a slušelo je zrušiti podle § 7 zák. o ss.

#### Č. 7984.

**Školství. — Pozemková reforma. — Legionáři:**  
**I. Místo školníka při veřejné škole národní spadá pod předpisy zákona legionářského č. 462/19. — II. Právům uchazeče-legionáře není na újmu závazek, uložený obci stpú-em při nabytí zabrané půdy, že místo školnické bude propůjčeno určitému býv. zaměstnanci na zabrané půdě.**

(Nález ze dne 31. května 1929 č. 24.823/27.)

**Prejudikatura:** Boh. A 1462/22.

**Věc:** Josef P. v L. proti ministerstvu školství a národní osvěty stran obsazení místa školníka.

**Výrok:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**Důvody:** Matěj M., býv. zřízenec panství l-ckého, byl na základě výměru stpú-u z 8. července 1925 ustanoven školníkem při nově zřízené škole měšťanské v L., která byla umístěna v zámku prodaném obci L. od panství l-ckého s částí velkostatku; prodej se stal se svolením stpú-u, jenž propustil ony reality ze záboru s podmínkou, že obec ustanoví býv. panského kočího Matěje M. školníkem při nově zřízené škole.

O stížnosti Josefa P., kamenického dělníka v L., domáhající se zrušení dosavadního aktu mšr-y v L. ze září 1925, poněvadž mělo místo býti obsazeno jím jakožto legionářem a nikoliv Matějem M., rozhodlo min. škol. nař. výnosem takto: »Stpú v Praze připsím z 30. března 1927 sdělil sem, že v daném případě jde o zaměstnance zabraného velkého